

Bruksela, 8 maja 2015 r.
(OR. en)

8658/15

COPEN 115
EUROJUST 93
EJN 42

NOTA

Od:	Anne Vibe Bengtsen, attaché do spraw wymiaru sprawiedliwości, Stałe Przedstawicielstwo Danii przy Unii Europejskiej
Data:	14 kwietnia 2015 r.
Do:	Rafael Fernández-Pita y González, dyrektor generalny, Rada Unii Europejskiej

Dotyczy:	Wdrożenie decyzji ramowej Rady 2009/948/WSiSW w sprawie zapobiegania konfliktom jurysdykcji w postępowaniu karnym i w sprawie rozstrzygania takich konfliktów – Notyfikacja zgłoszona przez Danię
----------	--

Szanowny Panie!

Duńskie Ministerstwo Sprawiedliwości pragnie przekazać Radzie i Komisji następujące informacje:

1. Wprowadzenie

Decyzja ramowa Rady z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie zapobiegania konfliktom jurysdykcji w postępowaniu karnym i w sprawie rozstrzygania takich konfliktów ma wprowadzić mechanizm służący do zajmowania się przypadkami, w których dwa lub więcej państw członkowskich sprawuje jurysdykcję w odniesieniu do danego przestępstwa i chce wykonywać tę jurysdykcję w celu przeprowadzenia postępowania sądowego (konflikt jurysdykcji).

W decyzji ramowej określono zasady wymiany informacji w przypadkach, w których istnieją powody do przypuszczeń, że toczą się postępowania równoległe, oraz zasady bezpośrednich konsultacji w przypadku stwierdzenia, że takie postępowania równoległe występują.

Przyjęcie decyzji ramowej Rady w sprawie zapobiegania konfliktom jurysdykcji w postępowaniu karnym i w sprawie rozstrzygania takich konfliktów nie spowodowało zmian w duńskim prawie, ponieważ duńskie przepisy uważa się za doskonale adekwatne pod względem wdrażania decyzji ramowej.

Od czasu gdy decyzja ramowa weszła w życie, Dania spełnia jej wymagania. Niestety, z powodu godnego ubolewania błędu Dania nie przekazała w stosownym terminie Sekretariatowi Generalnemu Rady i Komisji tekstu odpowiednich duńskich przepisów prawnych, jak to przewiduje art. 16 decyzji ramowej.

Stwierdzić należy, że Ministerstwo Sprawiedliwości zwróciło się z tą datą do Prokuratury Generalnej o zadbanie o to, by prokuratura działała zgodnie z procedurami przedstawionymi w przepisach przedmiotowej decyzji ramowej. Jak tylko Prokurator Generalny to uczyni, Sekretariat Generalny Rady i Komisja zostaną o tym poinformowane.

Uwzględniając, na przykład, art. 4 i 16 decyzji ramowej Ministerstwo Sprawiedliwości może poinformować Sekretariat Generalny Rady i Komisję o następujących kwestiach:

2. Transpozycja do prawa duńskiego, o czym mowa w art. 16

Na mocy art. 16 decyzji ramowej państwa członkowskie miały obowiązek przyjąć do 15 czerwca 2012 r. środki konieczne do zapewnienia zgodności z decyzją ramową i w tym samym terminie przekazać tekst przepisów transponujących do ich prawa krajowego wymogi nałożone na nie decyzją ramową.

W tym względzie rząd duński stwierdza, że decyzja ramowa nie spowodowała zmian w duńskim ustawodawstwie. Obowiązujące obecnie przepisy w tej dziedzinie są zwięźle opisane poniżej:

Sekcje 6–12 duńskiego kodeksu karnego zawierają przepisy ogólne dotyczące przypadków, gdy dane przestępstwo kryminalne podlega duńskiej jurysdykcji karnej. Przepisy te wyszczególniają na przykład postępowania karne, co do których duńskie sądy sprawują jurysdykcję.

Generalną zasadą rządzącą duńską jurysdykcją jest tzw. zasada terytorialności, określona w sekcji 6 duńskiego kodeksu karnego, która stwierdza, że czyny popełnione w Danii podlegają duńskiej jurysdykcji karnej. Ponadto z sekcji 7–8b duńskiego kodeksu karnego wynika, że w pewnych określonych przypadkach duńskiej jurysdykcji karnej podlegają czyny popełnione poza Danią. Ma to na przykład zastosowanie, gdy przestępstwo zostało popełnione za granicą przez obywatela duńskiego lub wobec obywatela duńskiego (zob. sekcja 7 i 7(a) duńskiego kodeksu karnego w odniesieniu odpowiednio do zasady narodowości podmiotowej i narodowości przedmiotowej).

Co do zasady duński kodeks karny nie zawiera przepisów regulujących konkretnie możliwość sprawowania jurysdykcji karnej przez Danię w przypadkach, gdy inne państwa również sprawują jurysdykcję w odniesieniu do konkretnego przestępstwa, tj. w przypadku, gdy występuje konflikt jurysdykcji.

Jednak w stosunku do przypadków, gdy inne państwo również sprawuje jurysdykcję i skorzystało z tej jurysdykcji w celu przeprowadzenia postępowania karnego, należy zwrócić uwagę na sekcję 10a duńskiego kodeksu karnego, w której stwierdza się, że osoba skazana za przestępstwo karne poza terytorium Danii nie może, co do zasady, być sądzona w Danii za ten sam czyn. Przepis ten odzwierciedla zasadę *ne bis in idem*, zgodnie z którą dana osoba nie może być sądzona dwukrotnie za to samo przestępstwo.

Kopia sekcji 6–12 duńskiego kodeksu karnego w załączeniu (załącznik 1).

Konflikty jurysdykcji

Prawodawstwo duńskie nie określa, czy Dania lub inne państwo powinno wszczynać postępowanie sądowe w odniesieniu do przestępstwa, które jest objęte zarówno jurysdykcją duńską, jak i jurysdykcją obcą (konflikt jurysdykcji). Jeśli występuje spór co do tego, czy w danym przypadku postępowanie powinna prowadzić Dania czy inne państwo, konflikt jurysdykcji będzie rozstrzygany w drodze kontaktów nieformalnych pomiędzy duńską prokuraturą i organami tego drugiego państwa.

Co do ewentualnego konfliktu jurysdykcji między Danią a innymi państwami członkowskimi, w sprawę można włączyć Eurojust, zgodnie z decyzją dotyczącą Eurojustu.

Przekazywanie postępowań w sprawach karnych

Przestępstwa objęte Europejską konwencją o przekazywaniu ścigania w sprawach karnych z 15 maja 1972 r. mogą być ścigane zgodnie z zasadami określonymi w częściach I–IV konwencji i przepisami ustawy nr 252 z dnia 12 czerwca 1975 r. o przekazywaniu ścigania w sprawach karnych do innego państwa. Kopia ustawy w załączeniu (zob. załącznik 2).

Na mocy sekcji 5 tej ustawy minister sprawiedliwości może zdecydować, że ustawa ta ma również zastosowanie do stosunków między Danią a państwem, które nie jest stroną konwencji.

Europejską konwencję o przekazywaniu ścigania w sprawach karnych z 15 maja 1972 r. uzupełnia porozumienie o współpracy z 1970 r. pomiędzy nordyckimi prokuratorami generalnymi w sprawie postępowań sądowych w kraju nordyckim innym niż ten, w którym popełniono przestępstwo.

3. Wyznaczenie właściwych organów, o którym mowa w art. 4 ust. 2

Zgodnie z art. 4 ust. 2 decyzji ramowej każde państwo członkowskie musi poinformować Sekretariat Generalny Rady o tym, które organy są na mocy prawa krajowego właściwe do podejmowania działań przewidzianych w przedmiotowej decyzji ramowej.

W tym względzie Ministerstwo Sprawiedliwości informuje, że organem właściwym w odniesieniu do wdrażania decyzji ramowej w Danii jest w praktyce duńska prokuratura.

Należy zauważyć, że – jak określono w art. 4 ust. 3 decyzji ramowej – Dania wyznaczyła Prokuratora Generalnego jako organ centralny odpowiedzialny za przekazywanie i otrzymywanie wniosków w sprawie informacji w odniesieniu do art. 5 decyzji ramowej lub do celów wspierania właściwych organów w procesie konsultacyjnym.

4. Przepisy, o których mowa w art. 14

Co do języków, o których mowa w art. 14 decyzji ramowej, uprasza się o odnotowanie, że w procedurze nawiązywania kontaktu zgodnie z rozdziałem 2 decyzji ramowej stosować można język duński i angielski.

Ministerstwo Sprawiedliwości pragnie przeprosić za zbyt późne przekazanie tych informacji.

Wszelkie zapytania dotyczące wdrażania decyzji ramowej przez Danię należy przysyłać na następujący adres:

Camilla Brinch Rasmussen
Ministry of Justice (Ministerstwo Sprawiedliwości)
Slotsholmsgade 10
DK - 1216 København
Nr tel.: (+45 7226 8523)
E-mail: crr@jm.dk

Uprasza się o odnotowanie, że w dniu dzisiejszym te same informacje otrzymała Komisja.

(zwrot grzecznościowy)

(podpis) Anne Vibe Bengtsen
